80. అబస (నుదురు చిట్లించాడు) సూరా

పరిచయం

ఈ సూరా మక్కా కాలానికి చెందినది. ఇందులో 42 ఆయతులు ఉన్నాయి. ఈ సూరా మర్యాదల గురించి, ప్రళయం గురించి, మరణించిన తర్వాత మళ్ళీ లేపబడడం గురించి, తీర్పుదినం గురించి ముఖ్యంగా బోధించింది. మొదటి ఆయతులో వచ్చిన 'అబస' (నుదురు చిట్లించాడు) అన్న ప్రస్తావనను ఈ సూరాకు పేరుగా పెట్టడం జరిగింది. దివ్య ఖుర్ఆన్ జ్ఞానం పొందడానికి ప్రవక్త (సఅసం) వద్దకు వచ్చిన ఒక నిరుపేద గుడ్డి వాని కథతో ఈ సూరా ప్రారంభమవుతుంది. ఆ గుడ్డి వ్యక్తి ప్రవక్త (సఅసం) వద్దకు వచ్చినప్పుడు ప్రవక్త (సఅసం) కొందరు ఖురైష్ అవిశ్వాసులకు దివ్యఖుర్ఆన్ బోధిస్తున్నారు. వాళ్ళు పలుకుబడి కలిగిన ప్రముఖులు. ఆ సమయంలో వచ్చిన గుడ్డివాణ్ణి చూసి ప్రవక్త (సఅసం) కాస్త చికాగ్గా నుదురు చిట్లించారు. ఈ సందర్భంగా అల్లాహ్ ప్రవక్త ముహమ్మద్(సఅసం)కు చేసిన బోధన ఈ సూరాలో ఉంది.

మనిషి సాధారణంగా మొండిగా వ్యవహరిస్తాడని, ఒక వీర్యబిందువు నుంచి తాను ఉద్భవించిన వాస్తవాన్ని మరిచిపోయి సత్యాన్ని తిరస్కరిస్తాడని ఈ సూరా వ్యాఖ్యానించింది. తీర్పుదినం నాటి చెవులు చిల్లులు పడే శంఖారావం గురించి, ఆనాడు ఎదురయ్యే భయానక పరిస్థితుల గురించి, ఆనాడు ప్రజల స్థితిగతుల గురించి ఈ సూరాలో వివరించడం జరిగింది. ఆనాడు ఎవరికీ తమ గురించి తప్ప ఇతరుల గురించి ఆలోచన రానేరాదు. భార్యాపిల్లలు, తల్లిదండ్రులు, అక్కాచెల్లెళ్ళు, అన్నాతమ్ముళ్ళు ఎవ్వరూ ఎవరి గురించి ఆలోచించే స్థితిలో ఉండరు.

80. అబస సూరా[1]

سُوْرَةُ عَبَسَ

అవతరణ : మక్కా ఆయతులు :42

అపార కరుణామయుడు, పరమ కృపాశీలుడైన
అల్లాహ్ పేరుతో

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ○

1 (ప్రవక్త) నుదురు చిట్లించాడు, ముఖం త్రిప్పుకున్నాడు –

عَبَسَ وَتَوَلّٰىٓ ۙ﴿١﴾

2 తన వద్దకు ఒక అంధుడు వచ్చినంత మాత్రానికే.[2]

اَنْ جَآءَهُ الْاَعْمٰى ۭ﴿٢﴾

3 (ఓ ప్రవక్తా!) నీకేం తెలుసు, బహుశా అతను తనను సంస్కరించుకుంటాడేమో!?[3]

وَمَا يُدْرِيْكَ لَعَلَّهٗ يَزَّكّٰىٓ ۙ﴿٣﴾

4 లేదా ఉపదేశం వింటాడేమో! ఉపదేశం అతనికి ప్రయోజనకరం అవుతుందేమో!!

اَوْ يَذَّكَّرُ فَتَنْفَعَهُ الذِّكْرٰى ۭ﴿٤﴾

1. ఈ సూరా అవతరణ వెనుక గల సందర్భంపై పండితులందరి మధ్యా ఏకాభిప్రాయం ఉంది. ప్రవక్త ప్రియసహచరులైన హజ్రత్ అబ్దుల్లా బిన్ ఉమ్మె మక్తూమ్ నేపథ్యంలో ఇది అవతరించింది. ఈయన అంధులు. ఒకసారి – దైవప్రవక్త కురైషు ప్రముఖులతో చర్చలు జరుపుతుండగా ఇబ్నె ఉమ్మె మక్తూమ్ అకస్మాత్తుగా వచ్చి ఏదో ధర్మసందేహం వెలిబుచ్చబోయారు. చర్చల్లో అంతరాయం కలిగినందుకు దైవప్రవక్త (సఅసం) వారి ముఖారవిందంపై కించిత్ అసహనం తొంగిచూసింది. ఉన్నట్టుండి ఆ సహాబి అక్కడ ఊడిపడటంపై దైవప్రవక్త (స) కాస్తంత విసుగు చెందారు. ఈ ధోరణి అల్లాహ్‌కు నచ్చలేదు. అందువల్ల దైవప్రవక్త (స)కు మందలింపుగా ఈ ఆయతులు అవతరించాయి (తిర్మిజీ–అబస సూరా వ్యాఖ్యానం; అల్‌బానీ గారు ఈ హదీసును ప్రామాణిక హదీసుల జాబితాలో చేర్చారు).

2. ఇబ్నె ఉమ్మె మక్తూమ్ గారు అకస్మాత్తుగా వచ్చినందుకు దైవప్రవక్త మోముపై వ్యక్తమయిన చిరాకు సహజమే అయినా, అది ప్రవక్త స్థాయికి శోభించని విషయం.

3. అంటే ఆ గుడ్డివాడు నీ ద్వారా ధర్మసందేహాన్ని నివృత్తి చేసుకుని సదాచరణకు ఉపక్రమించవచ్చు. తత్ఫలితంగా అతని దిద్దుబాటు జరగవచ్చు. అతని అంతరంగం పరిశుద్ధం కావచ్చు. నీ హితబోధ అతనికి లాభసాటి కావచ్చు. కనుక ఓ ముహమ్మద్ (స)! ఈ కులీనుల, భాగ్యవంతుల కోసం నువ్వు, నీ దగ్గరకు వచ్చిన అభాగ్య జీవులను నిర్లక్ష్యం చేయకు! అని దేవుడు తన ప్రవక్తకు బోధపరుస్తున్నాడు.

5 ఎవడయితే నిర్లక్ష్యం చేస్తున్నాడో[4] — أَمَّا مَنِ اسْتَغْنَىٰ ۝٥

6 అతనిపై నువ్వు ఎంతో శ్రద్ధ చూపుతున్నావు.[5] — فَأَنتَ لَهُ تَصَدَّىٰ ۝٦

7 వాడు గనక దిద్దుబాటు చేసుకోకపోతే, ఆ నింద నీపై లేదుకదా![6] — وَمَا عَلَيْكَ أَلَّا يَزَّكَّىٰ ۝٧

8 మరెవరయితే నీ దగ్గరకు (శ్రద్ధగా) పరుగెత్తుకుంటూ వస్తున్నాడో,[7] — وَأَمَّا مَن جَاءَكَ يَسْعَىٰ ۝٨

9 దైవభీతి (కూడా) కలిగి ఉన్నాడో,[8] — وَهُوَ يَخْشَىٰ ۝٩

10 అతని పట్లేమో నువ్వు అశ్రద్ధ వహిస్తున్నావు.[9] — فَأَنتَ عَنْهُ تَلَهَّىٰ ۝١٠

4. అంటే – విశ్వాసం (ఈమాన్) పట్ల, ప్రవక్త వద్దకు వచ్చిన 'జ్ఞానం' పట్ల చాలా నిర్లక్ష్యంగా ఉండేవాడు. లేదా తన సిరిసంపదల్ని చూసుకుని మురిసిపోతూ ఇతరులను లక్ష్యపెట్టనివాడు.

5. ఓ ముహమ్మద్! చిత్తశుద్ధిగల ఈ అభిమానధనులను విస్మరించి, సత్యంపట్ల వైముఖ్య ధోరణిని కనబరిచే ఈ బడా ఆసాములపై దృష్టిని కేంద్రీకరించటం నీకు తగదు అని దేవుడు మరోసారి తన ప్రవక్తను మృదువుగా మందలించాడు.

6. ఓ ప్రవక్తా! సందేశాన్ని చేరవేయటం వరకే నీ కర్తవ్యం. దాన్ని గ్రహించి బాగుపడేవారు లాభం పొందుతారు. ఒకవేళ ఎవరయినా తమ జీవితాన్ని తీర్చిదిద్దుకోక పోయినట్లయితే దానికి నీవు బాధ్యుడవు కావు. కాబట్టి ఈ సోకాల్డ్ అరిస్టోక్రాట్‌ల కోసం నువ్వు మరీ అంతగా దిగులు చెందాల్సిన అవసరం లేదు సుమా!

7. అంటే – నీవు చూపే సన్మార్గం కోసం తహతహలాడేవాడు, నీ ఉపదేశాలను విని పవిత్రజీవితం గడపాలని ఉవ్విళ్ళూరే పేదవాడు మరోవైపున ఉన్నాడు.

8. పైగా అతను అనుక్షణం దైవానికి భయపడుతూ, నీ సహచర్యం కోసం పరితపిస్తున్నాడు. అందువల్ల నీవు చేసే హితబోధ అతనికి లాభం చేకూరుస్తుందన్న ఆశ ఉంది. నీ ప్రబోధనలను అతను అక్షరాలా పాటిస్తాడన్న నమ్మకం కూడా ఉంది. కనుక అలాంటి సచ్ఛీలురను నువ్వు అశ్రద్ధ చేయకు.

9. అసలు నువ్వు శ్రద్ధ తీసుకోవలసింది ఇలాంటి త్యాగధనుల పట్లనేగాని, ధనమదాంధుల, అధికార మదాంధుల పట్లకాదు. ఈ ఆయతుల ద్వారా అవగతమయ్యే ఒక ముఖ్య విషయం ఏమిటంటే దైవధర్మ పరిచయం (ప్రచారం) విషయంలో కొందరిపట్ల

11 ఇది సరైనది కాదు.[10] ఈ ఖుర్‌ఆను మాత్రం హితబోధ నిమిత్తమే ఉన్నది.

كَلَّآ إِنَّهَا تَذْكِرَةٌ ﴿١١﴾

12 కాబట్టి, కోరినవారు దీని ద్వారా హితబోధను గ్రహించవచ్చు.[11]

فَمَن شَآءَ ذَكَرَهُۥ ﴿١٢﴾

13 అది గౌరవప్రదమైన సహీఫాల్లో (లిఖితమై) ఉన్నది.[12]

فِى صُحُفٍ مُّكَرَّمَةٍ ﴿١٣﴾

14 అవి మహోన్నతమైనవి, పవిత్రమైనవీను.[13]

مَّرْفُوعَةٍ مُّطَهَّرَةٍۭ ﴿١٤﴾

ప్రత్యేకంగా వ్యవహరించవలసిన, కొందరికి పెద్దపీట వేయవలసిన అవసరం లేదు. ఈ విషయంలో ఆసాములు – అగత్యపరులు; కలవారు – లేనివారు; యజమానులు– సేవకులు; స్త్రీలు – పురుషులు; వృద్ధులు – పిన్నవయస్కులు అంతా ఒక్కటే. కాబట్టి అందరిపట్లా సమభావం కలిగి ఉండాలి. అయితే దేవుడు తన యుక్తిననుసరించి, తాను తలచిన వారికి సన్మార్గ భాగ్యాన్ని అనుగ్రహిస్తాడు. (ఇబ్నె కసీర్).

10. అంటే – పేదవారిపట్ల అనాసక్తతను కనబరచి, శ్రీమంతుల పట్ల అమితాసక్తిని చూపే నీ ధోరణి సరైనది కాదు. ఇకమీదట ఇలాంటివి జరగకుండా జాగ్రత్తపడు! అని చెప్పటం దీని అంతరార్థం.

11. అంటే – ఈ గ్రంథం పట్ల శ్రద్ధాభక్తులు ఉన్నవారు దీన్నుండి గుణపాఠం నేర్చుకోవాలి. ఇందలి ఉపదేశాలను ఆచరించాలి. ఈ గ్రంథాన్ని లక్ష్యపెట్టని వారిని పట్టించుకోవాల్సిన పనిలేదు. మక్కాకు చెందిన సర్దారులు, కులీనులు కూడా ఈ గ్రంథంపట్ల అనాసక్తతే చూపారు. దానివల్ల ధర్మానికి వాటిల్లిన నష్టం ఏమీ లేదు. కాబట్టి విముఖత చూపేవారిని గురించి చింతించాల్సిన పనిలేదు.

12. అంటే **"లౌహె మహ్‌ఫూజ్"** లో అని భావం. ఎందుకంటే దివ్య ఖుర్‌ఆన్ అవతరించేది అక్కడి నుండే. మరో అర్థం ప్రకారం ఈ సహీఫాలు (పత్రాలు) దేవుని దగ్గర ఎంతో గౌరవప్రదమైనవి. ఎందుకంటే అవి జ్ఞానంతోనూ, యుక్తితోనూ నిండి ఉన్నవి.

13. **'మర్‌ఫూఅతిన్'** (مَّرْفُوعَةٍ) అంటే అవి దైవసన్నిధిలో ఉన్నత స్థానం గలవి. (లేదా) దోషాలకు అతీతమైనవి, మహోన్నతమైనవి. **'ముతహ్హరతిన్'** (مُّطَهَّرَةٍ) అంటే అవి ఆసాంతం పరిశుద్ధమైనవి. ఎందుకంటే వాటిని పవిత్రులు (దైవదూతలు) తప్ప ఎవరూ తాకరు. (లేదా) అవి హెచ్చుతగ్గులకు, మార్పులు చేర్పులకు అతీతమైనవి.

15 అది లేఖకుల (దైవదూతల) చేతుల్లో[14] ఉంది.

بِاَيْدِيْ سَفَرَةٍ ۙ﴿۱۵﴾

16 (వారు) మహిమాన్వితులు, మంచి వారు కూడాను.[15]

كِرَامٍۭ بَرَرَةٍ ؕ﴿۱۶﴾

17 మనిషి నాశనంగాను! ఎటువంటి కృతఘ్నుడు వాడు?![16]

قُتِلَ الْاِنْسَانُ مَاۤ اَكْفَرَهٗ ؕ﴿۱۷﴾

18 (అల్లాహ్) వాణ్ణి దేంతో పుట్టించాడు?

مِنْ اَيِّ شَيْءٍ خَلَقَهٗ ﴿۱۸﴾

19 ఒక్క వీర్య బిందువుతో (నే కదా!)[17] పుట్టించాడు! మరి అతనికి (కావలసినవి) తగు రీతిలో ఉండేలా నిర్ధారించాడు.[18]

مِنْ نُّطْفَةٍ ؕ خَلَقَهٗ فَقَدَّرَهٗ ۙ﴿۱۹﴾

---

14. **'లేఖకులు'** అంటే దైవదూతలు. వారు దైవవాణిని దైవప్రవక్తలకు చేరవేస్తారు. అంటే దైవానికి–దైవప్రవక్తలకు మధ్య 'దౌత్యం' నిర్వహిస్తారు. అందుకే అరబీలో వారిని **'సఫరతిన్'** గా వ్యవహరించటం జరిగింది. సఫరతిన్ అంటే 'దూతలు' అని అర్థం. దైవదూతలు దైవదౌత్యాన్ని అందిస్తారు. రాయబారులుగా వ్యవహరిస్తారు. (రాయబార కార్యాలయం, దౌత్యసిబ్బంది, దూతవంటి పదాలు తెలుగువారికి సుపరిచితమే కదా!)

15. అంటే – వారు పుట్టుక రీత్యా పునీతులు, ఆదరణీయులు. ఆచరణ రీత్యా సద్వర్తనులు, పవిత్రులు. దీన్నిబట్టి బోధపడే ఒక ముఖ్య విషయం ఏమిటంటే దివ్య ఖుర్‌ఆన్‌ని కంఠస్థం చేసినవారు, దివ్య ఖుర్‌ఆన్‌లో పాండిత్యం సంపాదించినవారు నైతికంగా సద్గుణ సంపన్నులుగా, క్రియాత్మకంగా సజ్జనులుగా ఉండాలి. వారి జీవితమంతా ఈ **'కిరామిన్ బరరహ్'**కు ప్రతిరూపంగా ఉండాలి (ఇబ్నె కసీర్). ఒక హదీసు ప్రకారం మహనీయ ముహమ్మద్ (సఅసం) వారు ఇలా ప్రవచించారు: "ఎవరయితే దివ్య ఖుర్‌ఆన్‌ను పఠిస్తాడో, ఖుర్‌ఆన్‌లో ప్రావీణ్యం సంపాదించాడో అతను మహిమాన్వితు లైన, సజ్జనులైన దైవదూతల సరసన ఉంటాడు. మరెవరయితే దివ్య ఖుర్‌ఆన్‌ను చాలా కష్టపడుతూ పఠిస్తాడో (అంటే ఖుర్‌ఆన్ పండితుల మాదిరిగా ధారాళంగా చదవలేడో) అతనికి రెట్టింపు పుణ్యఫలం లభిస్తుంది." (సహీహ్ బుఖారీ – సూరయె అబస వ్యాఖ్యానం; ముస్లిం – కితాబుస్సలాత్).

16. ఇక్కడ **'మనిషి'** అంటే ఏ ఆధారమూ లేకుండా, మరే నిదర్శనమూ లేకుండా మరణా నంతర జీవితాన్ని త్రోసిపుచ్చే మనిషి అన్నమాట! వాడు దేవుడు చేసిన మేళ్లను మరచిపోయాడు. ఆ మేళ్లేమిటో జ్ఞప్తికి తెస్తే బహుశా వాడు రుజువర్తనుడవుతాడేమో నని, దేవుడు ఇక్కడ తన అనుగ్రహాలను గుర్తుచేశాడు.

17. చూడండి! అత్యంత అల్పమైన రేతస్సుతో సృష్టించబడిన ఈ మనిషికి గర్వం, బడాయి శోభిస్తుందా?

20 ఆపైన అతని కొరకు మార్గాన్ని సులభ
తరం చేశాడు.[19]

ثم السبيل يسره ۝٢٠

21 అటుపిమ్మట అతనికి చావునిచ్చాడు.
ఆ తరువాత అతన్ని సమాధిలోనికి
చేర్చాడు.[20]

ثم أماته فأقبره ۝٢١

22 మరి తాను కోరినప్పుడు అతన్ని
బ్రతికించి లేపుతాడు.

ثم إذا شاء أنشره ۝٢٢

23 ఎంతమాత్రం కాదు.[21] అసలతను
ఇంతవరకూ దైవాజ్ఞలను నెరవేర్చనేలేదు.

كلا لما يقض ما أمره ۝٢٣

24 అయితే ఈ మనిషి తాను తినే ఆహా
రాన్ని కూడా కాస్త చూడాలి.[22]

فلينظر الإنسان إلى طعامه ۝٢٤

25 మేము పుష్కలంగా నీటిని కురిపిం
చాము.

أنا صببنا الماء صبا ۝٢٥

26 మరి నేలను అద్భుతమైన రీతిలో
చీల్చాము.

ثم شققنا الأرض شقا ۝٢٦

18. అంటే – అతని ఉనికికి, స్థాయికి అవసరమైన వాటిని సమకూర్చాడు. అతనికి రెండు కళ్లను, రెండు కాళ్లను, రెండు చేతులను ఇచ్చాడు. వినేశక్తిని, గ్రహించే సామర్థ్యాన్ని వొసగాడు. ఇంకా ఎన్నో విలువైన శరీరావయవాలను, శక్తియుక్తులను అతనికి ప్రదానం చేశాడు.

19. అంటే – మంచీ చెడుల మార్గాన్ని అతనికి స్పష్టపరిచాడు. మరి కొంతమంది ప్రకారం అతనికి తల్లి కడుపునుంచి బయటికి వచ్చే దారి చూపాడు. కాని మొదటి అర్థమే సరైనది, సహేతుకమైనది.

20. అంటే – మరణానంతరం అతన్ని మట్టిలో కలిపేందుకు ఆదేశించాడు. ఎందుకంటే అతన్ని సకల మర్యాదలతో ఖననం చేయకపోతే కాకులు, గ్రద్దలు, మృగాలు, జంతువులు అతని శవాన్ని చీల్చి చెండాడుతాయి. తత్కారణంగా అతని మానమర్యాదలకు తీరని విఘాతం కలుగుతుంది.

21. అంటే – దైవతిరస్కారి అయిన ఈ మనిషి అంటున్నదేదీ నిజం కాదు.

22. అంటే ఏ విధంగా దేవుడు తన జీవిక కోసం అన్నపానీయాలను సమకూర్చాడో, అతని మనుగడ కోసం ఎన్నెన్ని ఉత్పత్తి కారకాలను లోకంలో పొందుపరచాడో అతను ఆలోచించాలి. అతనిలో ఈ ఆలోచన చిగురించినపుడే అతను పరలోకంలో సాఫల్యానికి దోహదపడే మార్గాన్ని పొందుతాడు.

27 మరి అందులో ఆహార ధాన్యాన్ని ఉత్పన్నం చేశాము.

فَأَنۢبَتۡنَا فِيهَا حَبّٗا ٢٧

28 ద్రాక్షపండ్లను, కూరగాయలను,

وَعِنَبٗا وَقَضۡبٗا ٢٨

29 జైతూను (ఆలివ్), ఖర్జూర పండ్లను (పండించాము).

وَزَيۡتُونٗا وَنَخۡلٗا ٢٩

30 దట్టమైన తోటలను,

وَحَدَآئِقَ غُلۡبٗا ٣٠

31 పండ్లు ఫలాలను, పచ్చిక బయళ్ళను (కూడా పండించాము).[23]

وَفَٰكِهَةٗ وَأَبّٗا ٣١

32 ఇదంతా మీ కోసం, మీ పశువుల ప్రయోజనార్థం (చేశాము).

مَّتَٰعٗا لَّكُمۡ وَلِأَنۡعَٰمِكُمۡ ٣٢

33 (గూబ గుయ్యిమనిపించే) గావుకేక (అంటే ప్రళయం) వచ్చినప్పుడు[24]....

فَإِذَا جَآءَتِ ٱلصَّآخَّةُ ٣٣

34 ఆ రోజు మనిషి తన (స్వంత) సోదరుని నుండి పారిపోతాడు.

يَوۡمَ يَفِرُّ ٱلۡمَرۡءُ مِنۡ أَخِيهِ ٣٤

35 తన తల్లి నుండి, తండ్రి నుండి,

وَأُمِّهِۦ وَأَبِيهِ ٣٥

36 తన భార్య నుండి, తన పిల్లల నుండి (పారిపోతాడు).

وَصَٰحِبَتِهِۦ وَبَنِيهِ ٣٦

37 ఆ రోజు ప్రతి ఒక్కరికీ తన సంగతి చూసుకోవటంతోనే సరిపోతుంది.[25]

لِكُلِّ ٱمۡرِيٕٖ مِّنۡهُمۡ يَوۡمَئِذٖ شَأۡنٞ يُغۡنِيهِ ٣٧

---

23. కేవలం మనుషుల కోసమేగాక, మనుషులు ఆధారపడే పశువుల గ్రాసం కూడా ఆయన ఈ నేలనుండి మొలకెత్తించాడు.

24. ప్రళయదినాన్ని చెవుల్ని మొద్దుబార్చేది (సాఖ్ఖహ్)గా వర్ణించటంలోని ఆంతర్యం ఏమిటంటే అది అత్యంత భయంకరమైన శబ్దంతో వస్తుంది. దాంతో చెవులకు చెవుడు వచ్చేస్తుంది.

25. లేదా తన రక్త సంబంధీకుల పట్ల, సమీపబంధువుల యెడల చూచీ చూడనట్లుగా ప్రవర్తిస్తాడు. హదీసు ప్రకారం అంతిమ దైవప్రవక్త (సఅసం) వారు ఇలా ప్రవచించారు: “అందరూ మహ్షర్ మైదానంలోకి నగ్న శరీరాలతో తరలివస్తారు. వారి

وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ مُّسْفِرَةٌ ﴿٣٨﴾

38 ఆ రోజు ఎన్నో ముఖాలు వెలిగి పోతుంటాయి.

ضَاحِكَةٌ مُّسْتَبْشِرَةٌ ﴿٣٩﴾

39 (తమకు వినిపించబడిన శుభవార్తపై) నవ్వులు చిందిస్తూ, ఆనందంలో తేలియాడుతూ ఉంటాయి.[26]

وَوُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ عَلَيْهَا غَبَرَةٌ ﴿٤٠﴾

40 మరెన్నో ముఖాలు ఆనాడు దుమ్ము కొట్టుకుని ఉంటాయి.

تَرْهَقُهَا قَتَرَةٌ ﴿٤١﴾

41 వాటిపై నలుపు ఆవరించి ఉంటుంది.[27]

أُولَٰئِكَ هُمُ الْكَفَرَةُ الْفَجَرَةُ ﴿٤٢﴾

42 వారే అవిశ్వాసులు, దుర్జనులు.[28]

పాదాలకు చెప్పులుండవు. వాహనాల్లేకుండా నడచివస్తారు. వారు సున్నతీ (సుంతీ) చేయబడని స్థితిలో ఉంటారు." 'వారా విధంగా వస్తే వారి మర్మాంగాలపై ఇతరుల దృష్టిపడదా?' అని హజ్రత్ ఆయిషా (ర.అన్హా) అడిగితే, దైవప్రవక్త (స) ఈ ఆయతునే పఠించారు. అంటే ఆ రోజు ఎవరి చింత వారికుంటుంది. ఇతరుల్ని గురించి పట్టించుకునే తీరికగానీ, ధ్యాసగానీ వారికుండదు అన్నమాట (తిర్మిజీ – అబస సూరా; నసాయి– కితాబుల్ జనాయెజ్). మరొక అభిప్రాయం ప్రకారం; ప్రళయదినాన తనవారు పడుతున్న అవస్థల్ని, వారు ఎదుర్కొంటున్న బాధాకర పరిస్థితిని చూసి మనిషి అక్కణ్ణుంచి పారిపోతాడు. ఇంకొక అభిప్రాయం ప్రకారం; తాము ఇతరులకు ఎలాంటి లాభాన్ని చేకూర్చలేమని వారికి తెలుసు. అందుకే వారు తమ ఆత్మీయులను పట్టించుకోకుండా తమ సంగతిని మాత్రమే చూసుకుంటారు (ఫత్హుల్ ఖదీర్).

26. ఇవి విశ్వాసుల, సజ్జనుల ముఖాలు. వారి కర్మల పత్రాలు వారి కుడిచేతికి ఇవ్వబడతాయి. తద్వారా వారు తమ పరలోక సాఫల్యాన్ని ఊహిస్తారు. అంతే! వారి మోహాలు దేదీప్యమానం అవుతాయి. ఆనందంతో విప్పారుతాయి.

27. అవమానంతో అవిశ్వాసుల ముఖాలు పాలిపోతాయి. ఒకవైపు శిక్షాభయం, మరోవైపు నిరాశకూడా వారిని చుట్టుముడుతుంది. పుట్టెడు దుఃఖంతో విలపిస్తూ ఉంటారు. ఆ విషాదఛాయలన్నీ వారి మోహాలపై తొంగిచూస్తూ ఉండటం వల్ల అవి నల్లగా తయారవుతాయి.

28. అంటే – వారు దైవాన్ని, దైవప్రవక్తలను, పరలోక జీవితాన్ని త్రోసిపుచ్చటంతో పాటు, మంచిపనులను కూడా విడనాడేవారు. పైగా దుర్మార్గానికి, దౌష్ట్యానికి పాల్పడేవారు.